

ritualis conuentum et pleritatē diuini officij dimittere. Et q̄ libri eēt fructuosius frequētandi. In qua q̄dē r̄sua p̄mo epla ris p̄mittit̄r plogus/post subnectit̄r decem et octo cōsideratiōes. In q̄r̄ p̄mis. xij. suadet̄ cenobitica stabilitas. et arguit̄ suspecta loci seu cōuentus mutatio p̄textu seu colore maioris q̄etis et p̄fectus. In reliq̄s v̄o ser cōsideratiōibz agit̄ de libris a monacho in diuino officio et reglaribz obſuatijs cōtinue occupato frequentandis.

Contra vobis et par. Si inimicos iubemur diligere/ q̄sto magis eosq̄ nos diligūt i veritate et sinceritate salutis. Nihil quippe ita debitiū/ nihil plus nature cōsentaneum uibil efficacius ad diligē q̄ redames si a maris. et ames vt ameris. hoc est eni amatoriū poculū. Seneca teste/ sine veneficijs sine carmine. s. Si vis amari ama. Durū idcirco videri potuit verbū illud v̄fē caritatis de me et ad me. quis phibet etiā non amantē diligere. sed fuerit hoc dictū licentia s̄monis amorosi q̄ legē nescit. nec se capit sepe. Veniā ad alia sup̄ q̄b̄ ilico rapuit aim? me stilo currēre cōsideratiōes videlicet aliq̄s annotare p̄ncipibz āneras. Sup̄ petebat̄ alie cōsideratiōes p̄les sed lassitudo corpis et formido redij cōpescuerūt scribētē. Sane suadeo p̄mū totū religiōis studiū transire in affectū cordis. nō tamen accipio p̄ affectū q̄lēcūq̄ sed sanctum et castū. Nā transibant illi de q̄b̄ p̄s. loquit̄ i affectū prauū. dū pdijt̄ q̄si ex adipe iniquitas eoz. H̄z autor de spū et aia/ breuē inter ceteras magnas multas a laudabiles/ cōsideratiōem istā. Affectus inq̄r q̄ est spontanea et suavis inclinatio ad aliud/ tripliciter in nob̄ at̄tēditur. s. in sup̄iori p̄terōis. et in inferiori et in imaginatione. Si spūs n̄r seq̄tur affectū p̄mū s̄z hō spūalis. si scōz s̄z hō rōnalis. si tertū s̄z hō aialis. Poteritis in originali si placet videre latius. Item q̄s in epla beati Bern. ad v̄ros fr̄es de monte dei. Fuit opinio celebris q̄ tota theologia n̄ra deberet magis cēseri affectiua q̄ speculatiua. Rōem assignat vnus validaz. qz ius bemur redigere oēm intellectū in captiuitatem in obsequiū xp̄i. Plus est igit̄ ois intellectus theologice ad cultū xp̄i p̄ caritatis obsequiū q̄ ad speculandum maxime cuz finis legis sit caritas. Rursum circa monitionē infra de lectura doctrinaz. Placet h̄

addere q̄ sermones mgr̄ales qui sūt succēte p̄ distinctiones valde illuminant intellectū et sine labore graui demulcēt etiā affectū cū inspicit̄ s̄mo dei viuus et efficac̄ duz ad modū loquētis et cōtinētis eidē se insudic suauiter p̄ p̄riculas ordinariū. Habet q̄z v̄berim materia circa pene singula psalmoz et alioz diuinoz v̄ba p̄ exercitio meditationis. Exēpli gr̄a. Beatus vir q̄ non abijt in cōsilio impioz. hic pōt assumi distinctio de beatitudine. Item de viro. Item de abire. Item de cōsilio. et ita de reliquis. Demū nō est cōsiliū meū vt difficiles q̄es et p̄fundas speculatiōes occupatus in alio duo dino fuitio sibi assuet̄ intelligēdas vbi requirit̄ ociū maximū ac ingenij viuacitas cū dispositione vegeta cerebri/ q̄eta et serena ne forte frenesis aut alia incurran̄ in cōmoda. Sufficiūt igit̄ tractatuli faciles et ad pietatem idonei. Scriptum Lugduni Anno domini. D. cccc. xxvi. ix. Julij. per Joh. cancellariū p̄ficiē/

• Finit epla.

Incipiunt cōsiderationes ad p̄positū q̄s b̄n cōsiderare debz religiosus in diuinis multū occupatus/ p̄ seruatione conscientie

Consideratio prima.

Religiosus ille cōsideret in p̄mis q̄ dei p̄uidēta q̄ in sua dispositione non fallitur deduxerit ipsum ad ordinem celebrem et ap̄ probatū i q̄ iā ita profess̄ ē p̄ p̄batōez solitā vt resiliere fas n̄ sit. Faciat q̄ pia nēccitate

ss 4

An monachus pro studio

virtutem gratuitam et meritoriam. quod dicitur
est si contra stimulum calcitret **Sacrilegium** quod
si voluntatem suam rursus usurpet/quod in
superioris sui vice dei resignavit manus.

Consideratio secunda

Consideret secundo quod iam sibi viuendum
est non propria sed aliena lege. non propria sed ali-
ena voluntate que tamen originaliter a sua volun-
tate processit. Non enim quisquam ad profectum
cogebat. Sequenda est igitur deinceps a
liena voluntas non preoccupanda. non doce-
da.

Tertia consideratio.

Consideret tertio dicitur religiosus quoniam
deus bonorum nostrorum non eget. Ac proinde meli-
or est obvia quam victima. Propterea censeretur de-
beat. preterea generaliter illud esse melius. illud
pulchrius. illud nobiliter. illud vtilius
delectabilius et honestius. quod est obvia pro-
prium. sit illa res in qua obeditur vtilis. abie-
cta. turpis. inutilis. laboriosa. vana. stulta.
quod tamen libet in honesta. solo peccato excluso.

Exemplum habemus in domino nostro ihesu christo qui
sacerdotali et regio genere ac spiritu propheta
co. insignis. nudis ambulabat pedibus. alijque
maxime humilitatis gestis se deiecit. hanc ex-
istimans ut beatus Hieronymus. finaliter innuit
summam nobilitatem vicem deo patri obedire.

Unde et beata Agatha per iudicem suum inculpa-
ta eo quod seruilem personam propter christi seruitium
gereret. ridentem prudenter theologisando
dicens Summa ingenuitas hec est. que serui-
tus christi comprobatur.

Quarta consideratio

Consideret quarto quod sicut in domo pa-
tris mei mansiones multe sunt. et via multe
perueniendi ad eam. et in via dei secundum quod loqui-
tur beatus Augustinus alius sic alius. ibat Iohannes co-
formiter iuxta apostolum. In qua vocatione vo-
catus est ambulet. De qua idem apostolus exem-
plum posuit alio in loco de varijs veri cor-
poris officijs. Quo exemplo ad propositum
nullum accommodari esse potest. si profun-
da cogitatione ruminetur.

Consideratio quinta

Consideret quinto quod aduersarius noster dia-
bolus iuxta beati Petri verbum illo mane le-
ctum in epistola ad missam. quod quo hec post meri-
diem scribitur. tanquam leo rugiens circuit qui
rens quem deuoret. non habet autem efficaciam
malignandi machinamentum. quam si possit
benedicti suadere displicentiam status sui. iam ad

sumptum iam est profectus. Et hoc facere conat-
ur nunc sub velamine maioris vtilitatis in a-
liam vocationem ut in predicando. nunc sub si-
gnamento quietudinis contemplatiue. nunc
sub arrogantia scientie amplioris. nunc sub im-
braculo quasi omnia sint inutilia que agit
in vocatione sua. persequendo singula et anni-
hilando. Ieiunia. vigilie. pleritas cantus
et horarum solitudo grauis. et iuge silentium
cum silibus sint per exemplo. Subiungens quod de-
us solum inspicit cor. et corporalis exercita-
tio ad modicum vtilis est. Addendo ut quid
denique perditio hec. poterat enim vnguentum su-
um ut sibi videtur venditari multo et non sic do-
piter. Dicit hoc quod spiritus seductor in sta-
bilibus cellitis. qui se presumunt idoneos ad do-
cendum alios ut seducat et eos ita finaliter do-
cella salutis in mundum perditionis reducat.

Sexta consideratio.

Consideret etiam sexto quod omnia suspecta sunt
tanquam a demonio meridiano (quod se transfi-
gurat in angelum lucis) immissa et suggesta
que loci vel propositi semel arrepti et suscepti
mutationem ingerunt et suadent directe vel in-
directe. precipue nisi manifestum sit in via quam
ambulat positus obex eterne salutis que po-
ni tunc solum creditur. dum cum hac via et in
ipsa non stat salus.

Septima consideratio

Consideret septimo quod schola religionis
valde distat a schola secularis inquisitionis
Dicebat hoc vnus fratrum meorum alteri fra-
tri suo et meo dum simul in ordine celestino
ruum morarentur. Frater. hec religio non est scho-
la theologie vel philosophie sed christiane felicitatis
et discipline. non venisti ad doctrinam et secu-
laris scientie vanitatem sed ad disciplinam et humi-
lis vite bonitatem. In qua quod scholasticis vi-
ris que erudiunt intellectum. tibi satis sunt regu-
lares nostre obsequantie que inflammare suffici-
unt tui affectum. Et verum ita est et verissimum
est quod dixit.

Consideratio octava

Consideret octavo quod viatores hic sumus
non comprehensores. Sit igitur viator ut via-
tor nec querat hic ea in via que per propositum questi-
ta debentur in patria. Comprehensio. scilicet di-
uinitatis sine fantasmatibus et sine labore.
ubi nec languor. nec senium. Et dicamus
cum apostolo. Nihil iudicavi me scire inter vos
nisi Iesum christum et hunc crucifixum. Suffi-
ciat hic nobis corporaliter ambulanti bus
per corporalia. transire per fidem per quod

spem et caritatem in eterna. Et videamus tamdiu in speculo et enigmate quousque veniat dies illa que sponsus pascit et cubat in meridie claritatis eterne. quoniam videbimus eum facie ad faciem sicuti est. et siles ei erimus.

Consideratio nona.

Consideret nono quod in illa die primi spiritualis examinis nostri. et in die etiam examinis secundum seu nouissimi et generalis non interrogabimur quantum fuerit intellectus nisi acutus et eruditus. sed quousque fuerit affectus nisi ad dominum deum nostrum. hoc est quod simplex et rectus et pius et humilis et deuotus et spontaneus et fidelis in dei seruitio. secundum eam uocationem que uocatur fuerit diuinitus. Hoc diligenter prescribat que dicebat. Omnis consummationis uidi finem. latum mandatum tuum nimis. Quod quidem mandatum certissime est caritas non cognoscendi uanitas.

Decima consideratio

Consideret decimo ipse religiosus ex promissis. ex quo omne studium suum resoluit in affectum ut nihil studeat/nihil legat/nihil caret/nihil meditetur/quod non immediate aut mediate ordinetur ad inflammatorem affectum. quoniam in hac inflammatore consistit summus aperit coloris gratie mystice. tradite per dionysium ac reuelate sibi et alijs per spiritum sanctum. sed neque fugabunt fantasmatata per studium. sed per desiderium per affectum seque non intellectu. quoniam necesse est intelligere fantasmatata speculari.

Undecima consideratio

E Consideret etiam undecimo quod hec inflammatio affectus non expectanda est ab homine. Propterea non suspirat ad hunc vel illum doctor presertim uisitor ut dicat felix essem ex conuictu talis uini? Suggestioes homini sepe sunt diaboliche/inducentes mentis et non nisi etiam corporis inquietudinem. Scio per experientiam de quodam professo qui prius ardens studij in seculo de progenie ne dum illustris et regali conquirebat qualiter tempore suo non esset alter Hieronymus/que posset adire/ut sic perueniret ex sua eruditione ad scientie perfectionem/quis seque non esset tempore suo doctor. etiam in ianuis/qui sufficeret docere eum. quasi et religionem intrasset non ad lamentum sed ad documentum. Recolo tristis quod dum ego pia sollicitudine dicerem me timere tale sciendi ardorem non fore ab instinctu bono. sed malo. respondit ille indignatus mihi quod uoluit et recessit. Et o piissime et terribilissime in concilijs super filios hominum domine deus meus

quo recessit quo abiit. **U**triusque heu paulo profectus est apostata sub specie quasi artioris religionis. imo tandem absque omni uerecundie uelo totum religionis omnium habitum abiicit. **D**iscreat sui imo et mei ac oim nostrum deus. **O**mnium etenim par uel etiam maius periculum seclusa dei pietate imminere potest ueritibus nostris. nisi a curiositate et uanitate sciendi plura que oporteat cauereamus. **S**it hoc iducum non ad cuiusque contumeliam seu imperium spiritus sit mihi deus. sed omnino nobis ad cautelam et in exemplum. ut non quam plus sape que oporteat sape cum sobrietate. **E**t ut meminerimus illud prescriptum. Domine non est exaltatum cor meum etc. **N**ota quod paucis tangit execrabile factum. **J**a. de borbonio qui sub preterito perfectionis ordinem celestium non reliquit et ad fratres maiores de obseruantiis transiit et paulo post miserabiliter apostata uit ad seculum rediens et uxorem accipiens propter quod crudeliter a parentibus uxoris quam deceperat cum roma rediret interfectus est tempore Martini pape.

Duodecima consideratio.

Consideret. xij. et postremo iuxta promissa qualis exercitio sibi ante omnia tenenda sit prima. **E**t ueniet perculdubio quod nihil sit primum/nihil sic principaliter incubit sic hoc uincit ut seque seruitium dei adimpleat. **S**eruitium dei quippe sepe in regulis monachorum notatur ecclesiasticum officium. **D**einde si quis tempus in residuo fuerit ordinem hoc ad uacationem quantum obia admiserit sibi ipsi/post necessitates corporis que multe sunt. **H**oc documentum breui versiculo quidam complexus est dicens. **F**acopus iniunctum/deinde uacato tibi solo tempore ut ista uacatio sit taliter practicata in deuotionis ocio. ut non reddatur inepta per lacrimas. aut alia lesiua corporis uel mentis exercitia ad ea que in cantando legendo et ceteris homini principaliter et principalissime ex sacra obedientia incubunt. **D**ictum sufficit tantum de prima parte.

Ueniamus nunc ad sex alias considerationes seque de libris legendis seu frequenter per religiosum seculo in seruitio seu diuino officio occupatum.

Bequitur prima consideratio.

Porro si pergat sedula curiositas aut ut mitius loquamur studiosa sedulitas

De libris legēdis a religiosis

inquirere. qui vel quales libri sint frequē-
tandi tali religioso sic instituto. sic q̄s aſtri-
cto ad q̄lez sermo nūc currit. pro admonen-
do et hortando/censeo rīdendum. Primo
sub doctrīna generali/qz nō omnes mouē-
tur silt ex sil lib. Liber omnis sit historicus
sit moralis. sit allegoric⁹. sit anagogic⁹. in
quo plus repiet ad deuotiōez se moueri. le-
gatur interim memorē et ruminetur. Ita
tū si pbate sit autoritatis. Sup q̄ re editū
est opusculū de examine doctrinarū. Cui
cōsonat libellus de laude scriptoz

Consideratio secunda.

Ceterū non est hec regula fixe data/nisi
p hic et nunc. Qm̄ sepe variatis affectiōi-
bus pvarietate taz humoz in corpe q̄ mo-
rum in mēte/nccē est studia variari. pna ni-
mirū fastidio est nra natura/rpe hui⁹ mu-
tabilitatis nre. Obseruandū est nihilomi-
nus vt hec mutatio studioz nō sit solūmō
nauseātis q̄si stomachi cui⁹ est mlra degu-
stare et parū digerere s; veniāt ex mētē dlcū

Consideratio tertia.

Proinde q̄tū occurrit p hic et nūc et q̄s
tū ad exhortatiōem pntē attinere videt. sūt
narratiōes p̄m pur in libro vitaspatrum
digeste cōtinētur bñ salubres qz pōt in q̄li-
bet narratione pausa fieri dū vacat hora et
obia ad fruitū diuinū siue ad ad alia In
sup (q̄q̄ mirer q̄ pacto id fiat) monēt p ce-
teris scripturis plus ea documēta q̄ veluti
alterius p̄sone sub tipo ingerūtur intellctū
et facile demulcent affectū cū q̄si p̄sonā ip-
sam in mortuis litteris loquētē viuacit p̄-
tem cū sua autoritate imaginamur. Consi-
liū cōsile sit de paribus piarum historiarū
narrationibus.

Consideratio quarta.

Amplius si qō fiat de doctrinalib⁹ et nō
de historiācis traditiōib⁹ veniūt ad aim. p
tinus aliq̄ q̄ memit idē aim⁹ antea cōposu-
isse tāq̄ sibi familiari⁹ cognita. vtinā non
vani⁹ occurrētia q̄ qz p hic et nūc hēo ipse
suspecta. nō q̄dē de nō vitate s; de vane glie
vera vanitate eadem p̄tereo Sūt libri plu-
res beati Bern. v̄tri deuotissimi Et p̄fām
eplā ei⁹ ad frēs carthusiēn. de mōte dei Jcs
sermones eius sup cātica canticoz vbi lo-
quitur tanq̄ religionē p̄fessus et sicut expi-
entia multa edoct⁹ Sūt insup moralia be-

ati Greg. pape omni admiratione et vene-
ratiōe atq̄ vtilitate p̄clara. q̄ etiā p magnis
et q̄stumcunq̄ magnis ingenijs sine seclu-
sione tū tardioz qz singulis lac et mel mini-
nistrāt sufficere pnt sua vbertate Sūt de-
niq̄ ad maiorē abūdantiā. imo sup abūdā-
tiam libri illius venerabilis Richardi de
sancto Victore de. r̄ij. p̄riarchis de archa
mistica Et q̄d laborare p singula. Nihil et
eni cōposuit nisi diuinū et mysticū edoctus
a p̄ceptore suo doctore celeberrimo Hugo-
ne de sancto victore Cui⁹ opusculū de ora-
tiōe qō incipit Quo affectu q̄ve studiozē.
superat omnem laudem.

Consideratio quinta.

Subindescio si p̄cipuus inter om̄s
numerāus sit Eustachius. ita eni nomen
istud suū vulgatū Bonauen. videoz posse
tradere. Ille eni singulariter inter oēs do-
ctores catholicos pace oīm salua / videtur
idoneus et securissimus ad illuminandum
intellectum. et ad inflammandum affectū.
Cui⁹ opuscula duo. vt lecturam et alios
tractat⁹ ei⁹ interim p̄tereā tanta sūt arte cō-
pendij diuinit⁹ cōposita vt supra ipa nihil
breuiloquiū noto et itinerariū In q̄bus p-
cessus ē duab⁹ v̄ijs cognoscēdi deū Prim⁹
nanq̄ hoz duoz tractatū. p̄cedit a p̄mo
p̄ncipio qō de⁹ est vsq̄ ad alias veritates
sub deo creditas et habitas Alius ecōtra p
greditur a creaturis ad creatorē p sex grad⁹
scalares vsq̄ ad anagogicos excessus Qui
lz sint difficiliores et rariores. dz tū oīs xp̄ia-
n⁹ ad illos aspirare qm̄ theologia tal misti-
ca pprie ē xp̄ianoz Que et ppiciāte et reue-
lante spū xp̄i Jesu facillima est sup omnia
et vtilissima sed abscondita a sapiētib⁹ et in-
oculis suis prudētib⁹ et ipsis pene inacces-
sibilis et impossibilis. iuxta eiusdē dñi sal-
uatoris diuinam sententiam qua ait Cō-
fiteor tibi pater et.

Consideratio sexta.

Confiteor itaq̄ et ego in insipiē-
tia mea p cōclusionē r̄isue eple
ne vltra in lōgū vergat q̄ a. xxx.
annis et āpli⁹ citra volui h̄re fa-
miliares mibi p̄dcōs tractatulos sepe legē-
do. sepe ruminādo. et vsq̄ ad v̄ba ne dum
snias Et ecce hac etate h̄ ocio velut ad vo-
tū vix pueni ad iūctū gustus eozūdē. q̄ et re-
petiti sp̄ mibi noui fiūt et placēt iuxta illud
flacci de poemate l' imagine p̄posit⁹ elegāt

Decies repetita placebit. Allegauerim cō modius grauius dignius et verius illō de sapientia quā ille describit qui ait. Nō habet amaritudinem cōuersatio illius nec terdium conuictus eius sed leticiam et gaudium. Sicut quoque ipa eadem sapiētia se colaudans dicit. Qui edunt me adhuc esuriunt. Et qui bibunt me adhuc sitiunt. qz se in edendo saturitas est ne quid desit. et i desiderio auuiditas manet cōtinua ne fastidiū sit. Un̄ etiam fruuntur inquit p̄sa nec fastidiunt quo frui magis sitiunt. Decad satisfaciendū scriptis caritatis vestre dicta licet satis cursorie sufficiant. **Finit**

Frater fratri. Gra
tia et pat.

Et verbis tuis iudicaberis notat r̄pus. Et q̄ in verbo nō offendit hic p̄fectus est vir. Sed cū linguam hoīm/nemo domare p̄r. quid cōsultius q̄ tenere silentiū/mibi q̄ necessitas vel pia cogit vtilitas rumpere. Est sup̄ hac re fructuosum de silentio capitulū in summa de vicijs p̄te vltima relegat. Docideo frater p̄miseri qz vix euenit mibi inire cū aliquo colloquiū. qui peniteat me aliquorū. Et q̄d p̄fecerim alteri sum igno. rans q̄d autem obfuerim mibi recognosco. p̄pterea conor indies d̄no p̄p̄tio meū mō rari. Et si dandum est consiliū/malo per scedulam q̄ p̄ linguam securiorē p̄ h̄ dare. or enī mibi responsionē securiorē p̄ h̄ dare. **Letterum super mō studendi/multi multa scripsere. Summa de v̄tutibus tractatue de prudentia colligit vtilēs doctrinas. Flostantur in super aliqua pro theologie m̄stice que stat in affectibus acquisitione. p̄ticularēs industrie duodecim p̄te sc̄da. p̄ncipali de theologia mistica que nūc penes vos habetur. Tanguntur subinde nōnulla in tractatu de laude scriptorū/vbi sit mētio de dicto beati Bernardi q̄ quere et factus docuerunt eum. Habetur a Seneca specialis super modo studendi epistola. Dicit inter cetera q̄ fastidientis stomachi est multa degustare/et q̄ peregrini habent hospicia multa/sed paucas amicicias. sic semper ingerentes animum grauant non nutriunt/quia nec ruminando conterunt/nec digerunt meditando. Scripsit deniqz venerabilis Dugo didascalicon. i. m̄ḡm docentem discipulū. Nunc aliqua q̄ reli**

giosum respiciunt cursim et punctatim vt occurrunt annotabo iuxta circūstantias a philosophis et theologis positas. **Recogitetur p̄mo quis sit ille qui studet in p̄fessione et statu in ingenio et etate. Recogitet ipse cur studet. i. quo fine. Nam finis ē in moralibus p̄mum/quasi p̄ncipium p̄mitus/et p̄ncipaliter intendendum fm cuius exigentiam debent alie circūstantie mode/rari. vt tertio sciat quid sit illud quod studet quarto tempus. quinto locū. sexto curz quibus et ad quos suum applicare studiū licet deqz expediat. Alioqui si desit moderatrix discretio/ponderans istas circūstantias non institutio sed destitutio non instructio sed destructio subsequitur. Et qz paucorū valde est p̄fecta discretio p̄pria datur in religionibus aliena per obedientie votum q̄d qui deserit nec obseruat satagens p̄pria voluntate que sibi nulla debet esse regere se/nihil mirabile si currens incurrit et offendit. Scitum est quid Bernardus dicit de talibus q̄ nullum machinamentū efficacius habet demon ad seducendū q̄ si modum in seruore bono faciat p̄tergredi. **De n̄iqz de tali dicit Climacus Qui sibi dure esse vult sp̄reto duce p̄prio q̄ non iam indiget demone temprante quia factus est sibi demon. Regulet igitur obedientia studium eius qui obedientiam professus est.****

Postremo frater rogo te/rogo et illos q̄ bus h̄ pauculū cōiccare decreueris vt ap̄t̄ in terioribus oculis reuorq̄ant illos ad priores colloquēdōs/et acriter diiudicēt si frequenter plus inuenerint ea q̄ mibi cōtingere fateri nō erubescō. Et vt interim sileamus de tractiones iras zelū murmuraciones amaras q̄lia nemo nescit esse criminalia/pendant fabulationes ineptas facilliter immiseri cachinnos scurriles nugas rumorū volatiliū sensim effluere/q̄d q̄ surrepūt mēdacia/celāda p̄adun̄ temeraria sūt in absentes iudicia cum sibi/incomodis inter q̄ volat interim tps irrepabile. Et aim̄ q̄ se talibus nisus ē oblectare remanet inanis sterilis vanus tristis et ad seriosa necessaria q̄ laquidior et ineptior sibi q̄ displicēs quibz penitēs. **Dagnuz ē crede mibi magnum et p̄ciosum ocij talētum q̄ q̄ v̄t̄ m̄ multiplicato seroze maniplos iusticie cū exultatione re portabit/q̄ v̄o malez in ether illō dissipauerit. dispdet illū de et i h̄ seclō. Summa enī malicia est ocium iners. ait Bernardus.**

De quorūdam libris legēdis

Et desideria occidunt pigrum / desideria i
tellige non ea sola que palam improba sūt
et scelerata. sed que specie boni se velant et
palliant. vt sunt desideria edificationis et
correctionis alioꝝ. sciendi quoq; plurima
ad expulsionem tenebrarum intellectus. s; e
uenit pfecto deterior obscuritas ex curio
sitate quā qui sequitur ponitur in numero
ralium quales loquitur ap̄lus verbosus cu
riosas semper discentes et nunq̄ ad scienti
am veritatis venientes sunt cribro in aqm̄
merso simillime. sunt vas plenum rimarū
qđ hac illac effluit / nec sapientiam contine
bit / maxime dum nō obfuant illud vulga
ti auctoris. **Tabulis sup̄ma notato.** Bñ va
le frater carissime **Scriptum hoc mane**
mercurij Lugduni breuiori proꝝsus spa
cio tempoz qđ icio sit ad vos et redicio vti
nam fructuosiori / scio qđ mihi min⁹ ē mole
stus. **Tu quoq; fac simile / si tempus postu
lat aut res. rē.**

Johannes cancellarius pisiensis

Admonitio quedam breuis et necesse
ria. quō caute legendi sunt quorūdam li
bri ppter errores occultos / venerabilis ma
gistri **Johan. de Berton.**

Prohemium

Quia vnum est necessarium / opti
mum et eternū sufficere debet q̄
renti bonas margaritas. vt tran
dem inueniat vnā / r vendit / oī
bus compet eam. **Hec me cōsideratio** per
mouit sepius facere oīdem in mari / r i adq̄
multis sacre scripture nominatim hodie p̄
ma octobris anni. **D. cccc. xxv. dñi p̄scrū /**
tatus scripta. **Hubertini / relegēdo qđ su /**
per illud canticū Simeonis. **Nūc dimittes**
seruū tuū dñe / notauerit / apparuit mihi sic
et alias aspectu p̄functorio / grande nimis
et p̄fundū qđdam super meditatione Iesu
xpi / r pacis sue misterio. **Et dñi maḡ / r ma /**
gis introꝝsus asperi / singulaq; notauī ma
nifestarūt se vulpes puule / qđ demoliuntur
vineas maxime dñi vinea floruit. **Fueit**
tpe Hubertini illius hereses aliq̄ radice ac
cupiētes ab abbate Joachim / et cōsequen /
ter pullulātes in spuria vitulamina diuer /
soꝝ error / etiam p̄ch dolor vsq; ad tpa no
stra. **Unus error et p̄ncipalis fuit de susci /**
tatione / r publicatiōe euangelij eterni. **Fin**
gens qđ sicut pater habuerat suam legē tpe

Moysi et legis scripte / Filius vero tēpe le
gis gratie / r euāgelice. **Ira spūs sanctus le /**
gem inspirar / r cōsummatam sub paup̄tas /
legis euāgelice. sicut exp̄sse / notare videtur
dictus. **Hubertinus expositione dicti cā /**
ntici. **Nūc dimittis rē.** **Fuit alter error de**
lege vel spū libertat / sub qđ begardi / r begar
de nefanda / r abominabilia p̄petrarūt faci
nora. **Ponit error iste qđ aia p̄fecta reducta**
eta in deū / p̄dit suū velle. ita qđ nihil bz vel /
le vel nolle / nisi velle diuinū / quale habuit
ab eterno i esse ideale diuino. **Quo adiecto**
dicūt se cōsequēter posse agere quicqđ car /
nalis affectio deposcit sine peccato vel cri /
mine cū non habeant velle et nolle. **Diuer**
sificatur aut̄ modus iste qm̄ sufficit aliqui
bus vt sub deo solo suā totaliter vel t̄r ab
negent voluntatem. **In qđ abnegatione dicūt**
summā cōsistere p̄fectiōez. **Sunt aliq̄ ru /**
diores idiote et simplices qđ seducti p̄ astu /
tos faciūt hāc subnegatiōem p̄prie volūta /
tis p̄ modū p̄fessionis / r obedientie in ma /
nib; suis. **Qua facta p̄mittunt astuti tales**
et p̄uersi qđ amplius peccare nequnt / sub qđ
p̄p̄ctu p̄petrant innumerabiles nec referē /
das abominationes. **Fuit alter error qđ**
hō p̄fectus nullā curam debet habere dere
bus humanis quocunq; vadant / imo nec
de seip̄o si damnet vel saluet sed in omnib;
et singulis diuinam expectare volūtatē dñi /
et in illa cōplacere siue saluet siue damnet.
Quia etiā qđcđ velit volūtas dei / fiet. **Ha**
bet error iste ramos plurimos pullulantes
ex dictis apl̄. Augustini et filij male intel
ligētes sup̄ p̄destinatione dei / r sue p̄uiden
tie infallibili / r firmitate. de qđbus nō ē hic
scribendū p̄ singula. **Suffecerit igitur**
ad p̄sens cōmonuisse lectorē p̄dicti. **Hu**
bertini sicut et alioꝝ extranea tradentium
sub specie subtilitatis vel excellentis dogm̄ /
qđ omnia regulet / r examinet iuxta veritatē
euāgelicam. et doctores cōiter app̄batos. a
lioquin nouerit se piculis maximis error /
et heresum p̄rimū fore. **Deniq; nuper**
sup̄ hac re compositum est opusculū de ex /
aminatione doctrinarum. et aliud sup̄ do
ctrina Raymūdi lulli. **Et qui de singul' er /**
roribus cum originibus suis particulares
veller facere tractatus nusq; finis. **Scip̄**
ta sunt in super dudum aliqua sup̄ libro qđ
dicatur Climacus de triginta gradib; p̄fe
ctionis cuius radix est error stoicoꝝ. ponē
tium virtutes esse insensibilitates. s. ad nihil